

COAC

arquitectes.cat

Publicat a COL·LEGI D'ARQUITECTES DE CATALUNYA (<https://www.arquitectes.cat>)

Inici > Revista de Corresponsals: "Make Architecture great again"

Els Estats Units d'Amèrica han estat un referent en l'arquitectura des dels inicis de la industrialització el passat segle XIX. Des del referent Louis Sullivan amb l'experimentació del llenguatge de l'arquitectura per a un nou avanç tecnològic, els gratacels, considerat el 'father of skyscrapers' i 'father of modernism', i posteriorment amb el gran arquitecte Frank Lloyd Wright creant el nou llenguatge de l'arquitectura Americana, estem ara en una època de declivi arquitectònic on s'ha perdut el rumb de l'arquitectura.

L'aparició dels nous gratacels gràcies a la tecnologia, en una època en què l'arquitectura estava molt relacionada amb la tecnologia, va fer florir nous conceptes de construcció, edificis i solucions plàstiques com a resposta a la nova demanda d'espai en vertical versus horitzontal en les grans ciutats. Aquests canvis a més venen molt relacionats amb l'urbanisme, donant a experimentar a la societat la relació espai, alçada i connexió.

Pel que fa al llenguatge arquitectònic, juntament amb la creació de nous conceptes edificatoris com la distribució en planta i en relació a la vertical, els primers edificis en alçada segueixen encara el llenguatge clàssic de base, fust i capitell, tancant la composició arquitectònica d'un edifici que mai abans havia existit.

En aquest nou concepte i en la nova societat americana, Wright va començar a experimentar llenguatges on mai abans ningú havia experimentat. Cal tenir en compte que no hi ha tradició arquitectònica en aquesta part del món, no hi ha una base històrica com passa a Europa. Amèrica comença a despertar i no tenen un llenguatge que els identifiqui, ja que el resultat americà és una barreja interracial mundial, majoritàriament europea. El resultat són les cases colonials, llenguatge clàssic tradicional tret del Vitruvi i de la nostra tardana tradició neoclàssica.

Amb aquesta reflexió Wright crea el llenguatge de l'arquitectura americana donant com a resultat l'excel·lent trajectòria en què l'arquitecte forma part en l'enteniment de la societat, composició i creació d'una identitat pròpia.

La meua pregunta, un cop passats gairebé 4 anys de treball i aprenentatge als Estats Units, on estem avui, tenint l'herència de grans de l'arquitectura estudiats a Europa que sembla que han oblidat els hereus d'aquest saber.

Després d'analitzar el treball dels nostres companys americans i la seva evolució, arribo a la conclusió que la industrialització de l'arquitectura ha fet que els arquitectes es comportin més com a cercadors de productivitat, rendibilitat i repetició arquitectònica, on el treball de l'arquitecte queda totalment oblidat. S'està donant massa importància a la voluntat del comprador, sense educar-lo, oferint productes totalment absurds.

Com a exemple, m'he trobat projectes on el menjador de la casa no té ni una sortida a l'exterior del jardí privat perquè estan les habitacions, deixant la parcel·la totalment lliure i sense ús per a l'usuari. S'ha estudiat la ubicació, s'ha revisat l'orientació de la casa i les necessitats de l'usuari? O simplement aquest projecte es va repetint, una i altra vegada, per minimitzar costos en no alterar res per evitar canvis normatius que implicarien pensar un nou projecte.

Doncs és el que la meua experiència m'està mostrant. L'arquitectura ha desaparegut quedant

només la capacitat de produir plànols, sense considerar l'usuari, la vida i molt menys la nostra evolució. La meva pregunta, ara que tinc 42 anys d'edat i més de 15 d'experiència, és si això ha existit sempre, i és que ara m'acabo d'adonar, o és que estem perdent la nostra identitat.

L'arquitectura no s'ha d'entendre com un producte financer, comercial i de tendència. L'arquitectura és tendència perquè s'adapta a la gent; és financer perquè és un actiu a present i futur; serà comercial quan la particularitat del resultat de la creació faci que sigui únic i, per tant, comercialitzable com a obra d'art.

El menyspreu cap a l'arquitecte, entès l'arquitecte com crec que hem d'entendre'l, fa que la societat cada cop més ens vegi com persones que només "fem plànols", però en realitat som els intervinents necessaris de creació d'hàbitat, ciutat i país. Les persones visiten ciutats no per a veure noves persones, sinó per a veure la nostra ciutat, les nostres obres d'art i les nostres construccions. Si no, per què tenim una Barcelona mundialment coneguda, tant que molts en parlen de Gaudí i del trencadís, entre altres. Les persones visitem espais, i aquests són creats per arquitectes. La meva lluita personal, perquè és la meva passió, és que continuem sent creadors d'espais on el valor del coneixement multidisciplinar de l'arquitecte sigui d'instrument de creació i evolució contínua per adaptar-se a les noves formes de vida.

'Make architecture great again', ha de servir perquè continuem la trajectòria de Wright, que sense ser una figura com els principals d'ara, va fer amb el seu treball la grandesa de l'arquitectura. Ara és un dels grans, però en el seu moment, simplement es va centrar en fer la seva feina, i això és ser arquitecte.

Joaquín Fernández, corresponsal del COAC a Miami, Estats Units d'Amèrica.
Juny 2020

[1]

Tornar

[2]

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : <https://www.arquitectes.cat/ca/mon/make-architecture-great-again>

Links:

[1] <https://www.arquitectes.cat/ca/printpdf/printpdf/23099>

[2] <https://www.arquitectes.cat/ca/javascript%3Ahistory.back%281%29>